

opusdei.org

Tajemství církve, svátost sjednocení s Bohem

V této středeční katechezi začal papež Lev XIV. komentovat dogmatickou konstituci Lumen Gentium, která se zamýšlí nad tajemstvím církve.

18.02.2026

Drazí bratři a sestry, dobré ráno a
vítejte!

Když chtěl II. vatikánský koncil,
jehož dokumentům věnujeme naše
katecheze, popsat církev, záleželo mu

především na tom, aby vysvětlil, kde zakládá svůj počátek. Aby tak mohl učinit, v dogmatické konstituci *Lumen gentium*, schválené 21. listopadu 1964, vybírá z listů sv. Pavla termín „*tajemství*“. Volbou tohoto slova koncil nechtěl říci, že církev je čímsi temným nebo nepochopitelným, jak běžně člověka napadne, když slyší slovo „*tajemství*“. Právě naopak: když totiž svatý Pavel používá tento výraz, zejména v listu Efezským, chce poukázat na skutečnost, která byla dříve skrytá a nyní je odhalena.

Jde o Boží plán, který má jediný cíl: sjednotit všechno stvoření skrze smíření, které Ježíš Kristus uskutečnil svou smrtí na kříži. Zakoušíme to především ve shromáždění, které se schází k liturgické slavnosti: v tomto shromáždění jsou rozdíly relativizovány a tím, co je důležité, je být spolu, protože nás přitahuje láska

Kristova, která zbořila zeď oddělující lidi a různé sociální skupiny (srov. *Ef 2,14*). Pro svatého Pavla je tajemství vyjevením toho, co Bůh chtěl uskutečnit pro celé lidstvo, a co se dává poznat na jednotlivých místech, která se postupně rozrůstají, aby nakonec zahrnula všechny lidské bytosti, a dokonce i vesmír.

Lidstvo žije v roztržitém stavu, kterou lidé nejsou schopni napravit, jakkoli v jejich srdcích přebývá touha po jednotě. Do této situace vstupuje Ježíš Kristus, který skrze Ducha Svatého přemáhá síly rozdělení a samotného Rozdělovatele. Setkání k oslavě, poté co jsme uvěřili v poselství evangelia, prožíváme jako přitažlivost Kristova kříže, který je nejvyšším projevem Boží lásky; je to vědomí, že nás všechny společně svolal Bůh. Proto užíváme termín *ekklesía*, totiž shromáždění lidí, kteří uznávají, že jsou *svolaní*. Existuje tudíž jistý souběh mezi tímto tajemstvím a

Církví: Církev je tajemství, které se stalo vnímatelným.

Toto svolání – právě proto, že je uskutečňuje Bůh – se však nemůže omezovat pouze na určitou skupinu lidí, nýbrž má se stát zkušeností všech lidských bytostí. Proto II. vatikánský koncil na začátku konstituce *Lumen gentium* praví: „Církev je totiž v Kristu jakoby svátost neboli znamení a nástroj vnitřního spojení s Bohem a jednoty celého lidstva.“ (č. 1). Použitím termínu „svátost“ a následným vysvětlením se chce naznačit, že církev je v dějinách lidstva vyjádřením toho, co Bůh chce uskutečnit; a tedy při pohledu na ni, do jisté míry chápeme Boží záměr, tajemství: v tomto smyslu je církev znamením. K termínu „svátost“ se navíc přidává také termín „nástroj“, právě aby se naznačilo, že církev je aktivním znamením. Když totiž Bůh působí v dějinách, zapojuje do svého

působení lidí, kteří jsou adresáty jeho činnosti. Prostřednictvím církve Bůh dosahuje svého záměru sjednotit lidi se sebou a mezi sebou navzájem.

Sjednocení s Bohem se odráží v jednotě mezi lidmi. Právě to je zkušenost spásy. Není náhodou, že v konstituci *Lumen gentium* v sedmé kapitole, věnované eschatologické povaze putující Církve, v bodě č. 48, opět nacházíme charakteristiku Církve jako svátosti, s upřesněním „spásy“: „Kristus vyzdvižený ze země, všechny k sobě přitáhl (srov. Jan 12,32); když vstal z mrtvých (srov. Řím 6,9), seslal svého oživujícího Ducha na učedníky a jeho prostřednictvím ustanovil své tělo, církvev, jako všeobecnou svátost spásy. Nyní sedí po pravici Otce, ale stále působí ve světě: přivádí lidi do církve, jejím prostřednictvím je těsněji k sobě připoutává, živí je vlastním tělem a krví a dává jim

účast na svém oslaveném životě.“
(čteme v *Lumen gentium*)

Tento text nám pomáhá pochopit vztah mezi sjednocujícím působením Ježíšovy Paschy, která je tajemstvím utrpení, smrti a vzkříšení, a která je identitou církve. Současně nám toto tajemství dává pocit vděčnosti za to, že patříme k církvi, tělu vzkříšeného Krista a jedinému Božímu lidu putujícímu dějinami, který žije jako posvěcující přítomnost uprostřed stále ještě roztráštěného lidstva jako účinné znamení jednoty a smíření mezi národy.

www.vaticannews.va/cs.html

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
tajemstvi-cirkve-svatost-sjednoceni-s-
bohem/](https://opusdei.org/cs-cz/article/tajemstvi-cirkve-svatost-sjednoceni-s-bohem/) (02.04.2026)